

De poldervaaggronden zijn het meest kenmerkend voor de provincie Flevoland.

door: Willy de Groot, Alterra

Het slib is eerst op de bodem van de Zuiderzee afgezet en na de afsluiting van het IJsselmeer zijn er nog nieuwe sliblagen gevormd. Dit slib bevat een hoog kleigehalte. Deze kleigrond vormt nu de bodem van de grootschalige landbouw in de Flevopolders.

Het landschap van de poldervaaggronden is vlak en open, met tegenwoordig veel windmolens aan de horizon.

Door rijping (lees ontwatering en inklinking) zijn de gronden geschikt voor landbouw gemaakt. Dit werd behalve door het graven van sloten en drainage door het inzaaien van riet en het verbouwen van koolzaad gestimuleerd. De bovenste bodemlagen raakten met lucht gevuld. Hierdoor startte het proces van oxidatie van ijzer langs wortelgangen. Op deze wijze zijn in enkele tientallen jaren de typische kalkrijke poldervaaggronden van Flevoland gevormd.

Ze zijn zeer kalkrijk waardoor de structuur goed behouden blijft. De natuurlijke bodemvruchtbaarheid is hoog doordat de klei rijk aan mineralen is. De landbouw haalt er de hoogste opbrengsten van Nederland. Behalve voor landbouw wordt het land steeds meer ingericht voor andere functies, soms spontaan, zoals de natuurgebieden van de Oostvaardersplassen, soms kunstmatig zoals de stadsontwikkeling van Almere.